

स चास्य प्रतिजग्राह शासनं प्रीतिपूर्वकं । तच्च कालकृतं धीमानभ्यमन्यत स प्रभुः ।
 ततः संप्रेषयामास रत्नानि विविधानि च । चन्दनागुरुकाष्ठानि दिव्यान्याभरणानि च
 वासांसि च महार्हाणि मणेश्चैव महाधनान् । न्यवर्त्तत ततो धीमान् सहदेवः प्रतापवान् । ११८०
 एवं निर्जित्य तरसा सान्वेन विजयेन च । करदान्पार्थिवान् कृत्वा प्रत्यागच्छदरिन्दमः ।
 धर्मराजाय तत्सर्वं निवेद्य भरतर्षभः । कृतकर्मा सुखं राजन्नुवास जनमेजय ।
 इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि सहदेवदक्षिणदिग्विजये त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ नकुलस्य तु वक्ष्यामि कर्माणि विजयं तथा । वासुदेवजितामाशां यथाऽसावजयत्प्रभुः ।
 निर्याय खाण्डवप्रस्थान्प्रतोचीमभितो दिशं । उद्दिश्य मतिमान् प्रायान्महत्या सेनया सह ।
 सिंहनादेन महता योधानां गर्जितेन च । रथनेमिनिनादैश्च कम्पयन् वसुधामिमां । ११८१
 ततो बद्धधनं रम्यं गवाक्षं धनधान्यवत् । कार्तिकेयस्य दयितं रोहीतकमुपाद्रवत् ।
 तत्र युद्धं महत्तमं चक्रे महाधुतिः । शैरीषकं महेत्यश्च वशे चक्रे महाधुतिः ।
 तान् दशार्णान् स जित्वा च प्रतस्थे पाण्डुनन्दनः । शिवींस्त्रिगर्त्तानम्बष्ठान् मालवान् पञ्च कर्पटान् ।
 तथा मध्यमेकेयाश्च वाटधानान् द्विजानथ । पुनश्च परिवृत्त्याथ पुष्करारण्यवासिनः । ११८२
 गणानुत्सवसङ्केतान्यजयत्पुरुषर्षभः । सिन्धुकूलाश्रिता ये च यामणीया महाबलाः ।
 शूद्राभीरगणाश्चैव येचाश्रित्य सरस्वतीं । वर्त्तयन्ति च ये मत्स्यैर्ये च पर्वतवासिनः ।
 कृत्स्नं पञ्चनदश्चैव तथैवामरपर्वतं । उत्तरज्योतिषश्चैव तथा दिव्यकटं पुरं ।
 द्वारपालश्च तरसा वशे चक्रे महाधुतिः । रामठान् द्वारङ्गणंश्च प्रतीच्याश्चैव ये नृपाः ।
 तान् सर्वान् स वशे चक्रे शासनादेव पाण्डवः । तत्रस्थः प्रेषयामास वासुदेवाय भारत । ११८३
 स चास्य यादवैः सार्द्धं प्रतिजग्राह शासनं । ततः शाकलमभ्येत्य मद्राणां पुटभेदनं ।
 मातुलं प्रीतिपूर्वेण शल्यं चक्रे वशे बली । स तेन सत्कृतो राज्ञा सत्कारार्हा विश्राम्यते ।
 रत्नानि भूरीण्यादाय सम्प्रतस्थे युधामपतिः । ततः सागरकुचिस्थान् खेच्छान् परमदारुणान् ।
 पङ्कवान् बर्बरांश्चैव किरातान् यवनान्शकान् । ततो रत्नान्युपादाय वशे कृत्वा च पार्थिवान् ।
 न्यवर्त्तत कुरुश्रेष्ठो नकुलश्चित्रमार्गवित् । करभाणां सहस्राणि कौषं तस्य महात्मनः । ११८४
 ऊर्ध्वं महाराज कृच्छ्रादिव महाधनं । इन्द्रप्रस्थगतं वीरमभ्येत्य स युधिष्ठिरं ।
 ततो माद्रीसुतः श्रीमान् धनं तस्मै न्यवेदयत् । एवं विजित्य नकुलो दिशं वरुणपालितां ।
 प्रतीचीं वासुदेवेन निर्जितां भरतर्षभः ।

इति श्रीमहाभारते सभापर्वणि दिग्विजयपर्वणि नकुलप्रतोचीविजये एकत्रिंशोऽध्यायः समाप्तश्चदिग्विजयपर्व ॥ ३१ ॥